

Briselē, 26.7.2013
COM(2013) 554 final

2013/0268 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

**ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un
izpildi civillietās un komercietās**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Vispārīgais konteksts

Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (regula "Brisele I") paredz noteikumus, ar ko nosaka tiesu starptautisko jurisdikciju un noteikumus paralēlu tiesvedību novēršanai dažādu dalībvalstu tiesās. Tajā arī pieņemti noteikumi par valstu tiesu spriedumu atzīšanu un izpildi citās dalībvalstīs. Tā attiecas arī uz tiesvedību intelektuālā īpašuma jomā, tostarp patentu lietās. 2012. gada 12. decembrī tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās¹ ("pārstrādātā regula "Brisele I'"), ar ko pārstrādāja Regulu (EK) Nr. 44/2001. Regula (ES) Nr. 1215/2012 stāties spēkā 2015. gada 10. janvārī.

2012. gada decembrī tika panākta vienošanās par tā saukto patentu tiesību aktu paketi – likumdošanas iniciatīvu, kas sastāv no divām regulām² („Vienotā patenta regulas“) un starptautiska nolīguma („Vienotās patentu tiesas izveides nolīgums“ jeb „VPT nolīgums“), kas kalpoja par pamatu vienotas patentaizsardzības izveidei Eiropas Savienībā.

Vienotās patentu regulas tika pieņemtas, īstenojot ciešāku sadarbību starp 25 dalībvalstīm (visām dalībvalstīm, izņemot Itāliju un Spāniju). VPT nolīgumu 2013. gada 19. februārī parakstīja lielākā daļa dalībvalstu. Pēc regulu stāšanās spēkā būs iespējams saņemt vienota spēka Eiropas patentu – kā tiesisku pamatu, kas nodrošina izgudrojumam vienotu aizsardzību visās 25 dalībvalstīs –, izmantojot vienu kontaktpunktu un tādējādi samazinot izmaksas un administratīvo slogu.

VPT nolīguma 89. panta 1. punktā paredzēts, ka nolīgums nevar stāties spēkā, pirms nav stājušies spēkā grozījumi pārstrādātajā regulā "Brisele I", kas reglamentē attiecības starp abiem instrumentiem. Šo grozījumu mērķis ir divējāds. Pirmkārt, grozījumu mērķis ir nodrošināt atbilstību starp VPT nolīgumu un pārstrādāto regulu "Brisele I", un otrkārt, risināt konkrēto jautājumu par jurisdikcijas noteikumiem attiecībā uz atbildētajiem trešajās valstīs.

Trīs dalībvalstis, kas ir līgumslēdzējas puses 1965. gada 31. marta Nolīgumam par Benilukša valstu tiesas izveidi un tās statūtiem ("Benilukša nolīgums"), 2012. gada 15. oktobrī parakstīja protokolu, ar kuru groza minēto nolīgumu. Benilukša valstu tiesa ir Beļģijai, Luksemburgai un Nīderlandei kopīga tiesa, kuras uzdevums ir nodrošināt vienotu to noteikumu piemērošanu, kas ir kopīgi Benilukša valstīm un attiecas uz dažādiem jautājumiem, piemēram, intelektuālo īpašumu (jo īpaši daži tiesību veidi attiecībā uz preču zīmēm, paraugiem un modeļiem). Līdz šim brīdim Benilukša valstu tiesas uzdevums galvenokārt bija pieņemt prejudiciālus nolēmumus par šo noteikumu interpretāciju. Tomēr 2012. gada protokols dod iespēju paplašināt Benilukša valstu tiesas jurisdikciju attiecībā uz konkrētiem jautājumiem, kas ietilpst regulas „Briseles I“ darbības jomā. Šo iespēju var īstenot, pārskatot atsevišķos nolīgumus starp Benilukša dalībvalstīm par konkrētiem jautājumiem; šī pārskatīšana efektīvi nodos attiecīgo jurisdikciju no valstu tiesām Benilukša valstu tiesai. Tā rezultātā, līdzīgi kā VPT nolīguma gadījumā, Benilukša nolīguma protokols paredz grozījumus pārstrādātajā

¹ OV L 351, 20. 12.2012., 1. lpp.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1257/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi, OV L X; Padomes Regula (ES) Nr. 1260/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi, ciktāl tas attiecas uz piemērojamo tulkošanas kārtību, OV L ...

regulā "Brisele I", lai, pirmkārt, nodrošinātu atbilstību starp pārskatīto nolīgumu un pārstrādāto regulu "Brisele I", un, otrkārt, novērstu vienotu jurisdikcijas noteikumu trūkumu attiecībā uz atbildētājiem trešajās valstīs.

1.2. Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šā priekšlikuma mērķis ir, pirmkārt, radīt apstākļus, lai stātos spēkā VPT nolīgums. VPT nolīguma 89. panta 1. punktā noteikts, ka nolīguma stāšanās spēkā ir atkarīga no grozījumiem Regulā (EK) Nr. 1215/2012. Turklāt priekšlikuma mērķis ir nodrošināt atbilstību starp regulu „Brisele I” un minēto nolīgumu, kā arī protokolu 1965. gada Beniluksa nolīgumam.

Vienotā patentu tiesa būs kopīga tiesa konkrētām dalībvalstīm, un uz to attieksies tie paši pienākumi, kādi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem attiecas uz jebkuru valsts tiesu. Vienotajai patentu tiesai būs ekskluzīva kompetence, tādējādi aizstājot valstu tiesas, attiecībā uz jautājumiem, ko reglamentē VPT nolīgums. VPT nolīgums reglamentē iekšējo kompetenču sadali starp vienotās patentu tiesas dažādām nodaļām un vienotās patentu tiesas spriedumu izpildi līgumslēdzējās dalībvalstīs. Beniluksa valstu tiesa arī ir tiesa, kas kopīga vairākām dalībvalstīm, un tai būs jurisdikcija attiecībā uz jautājumiem, ko noteiks attiecīgās līgumslēdzējas dalībvalstis.

Lai nodrošinātu apvienotu un saskaņotu šā nolīguma, protokola un pārstrādātās regulas "Brisele I" piemērošanu, nepieciešams risināt šādus jautājumus pārstrādātajā regulā "Brisele I".

1. Regulas tekstā precizēt, ka Vienotā patentu tiesa un Beniluksa valstu tiesa ir “tiesas” regulas "Brisele I" nozīmē.
2. Precizēt noteikumu par jurisdikciju darbību attiecībā uz Vienoto patentu tiesu un Beniluksa valstu tiesu, ja iesaistīti atbildētāji, kuru domicils atrodas kādā no dalībvalstīm. Izveidot vienotus noteikumus par starptautisko jurisdikciju attiecībā uz trešo valstu atbildētājiem tiesvedībā, kas notiek pret šādiem atbildētājiem Vienotajā patentu tiesā un Beniluksa valstu tiesā situācijās, kad regula "Brisele I" neparedz šādus noteikumus, bet atsaucas uz valsts tiesību aktiem.
3. Noteikt, kā piemēro noteikumus par *lis pendens* un saistītām prasībām attiecībā uz Vienoto patentu tiesu un Beniluksa valstu tiesu, no vienas puses, un to dalībvalstu tiesām, kas nav attiecīgo starptautisko nolīgumu līgumslēdzējas puses, no otras puses. Noteikt arī šo noteikumu piemērošanu VPT nolīguma 83. panta 1. punktā minētajā pārejas periodā, un
4. precizēt atzīšanas un izpildes noteikumu piemērošanu attiecībās starp dalībvalstīm, kuras ir attiecīgo starptautisko nolīgumu līgumslēdzējas puses, un dalībvalstīm, kas nav attiecīgo starptautisko nolīgumu līgumslēdzējas puses.

Sīki izklāstīts paskaidrojums par jautājumiem, kas jārisina, ir sniegts turpmāk 3. punktā ("Priekšlikuma juridiskie aspekti").

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Patentu tiesību aktu pakete pirms tā pieņemšanas tika plaši apspriesta. Šī apspriešana apliecināja plašu atbalstu ne tikai vienota patenta izveidei, bet arī vienota jurisdikcijas režīma izveidei. Šis priekšlikums ļauj VPT nolīgumam stāties spēkā, kā tas paredzēts minētā nolīguma 89. panta 1. punktā. Tā kā protokols, ar ko groza 1965. gada Nolīgumu par

Beniluksa valstu tiesu, risina līdzīgus jautājumus kā VPT nolīgums, abi grozījumi būtu jāizdara vienlaikus. Ciktāl tas skar jurisdikcijas noteikumus attiecībā uz trešo valstu atbildētājiem, Komisija plaši izvērtēja šo jautājumu ietekmes novērtējumā, kurš pievienots tiesību akta priekšlikumam, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (regula "Brisele I")³. Šis novērtējums attiecās uz jurisdikcijas saskaņošanas attiecībā uz trešo valstu atbildētājiem kopumā; minētā novērtējuma secinājumi ir *a fortiori* būtiski, lai nodrošinātu šajā priekšlikumā paredzēto ierobežoto saskaņošanu.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ierosinātie grozījumi pārstrādātajā regulā "Brisele I" ir šādi.

- Noteikumi, kas risina attiecības starp VPT nolīgumu un protokolu 1965. gada Nolīgumam par Beniluksa valstu tiesu, no vienas puses, un regulu „Brisele I”, no otras puses.
- Noteikumi, kas papildina vienotos jurisdikcijas noteikumus attiecībā uz trešo valstu atbildētājiem civillietās un komercietās, kas tiek skatītas Vienotajā patentu tiesā un Beniluksa valstu tiesā, par jautājumiem, uz kuriem attiecas VPT nolīgums vai protokols 1965. gada Nolīgumam par Beniluksa valstu tiesu.

Šie grozījumi ir apvienoti četros jaunos noteikumos – attiecīgi regulas "Brisele I" 71.a – 71.d pantā.

3.1. Vienotās patentu tiesas un Beniluksa valstu tiesas kā "tiesas" viennozīmīga iekļaušana pārstrādātās regulas "Brisele I" nozīmē

Sakarā ar iekšējo kompetences dalījumu Vienotajā patentu tiesā atbildētājs varētu konstatēt, ka viņam jāierodas nodaļā dalībvalstī, kas nebūtu piekritības valsts saskaņā ar regulas "Brisele I" noteikumiem. Piemēram, pret atbildētāju no Nīderlandes, kas rēķinās ar to, ka pret viņu prasība tiks celta viņa domicila vietā (pamatojoties uz 4. panta 1. punktu pārstrādātajā regulā "Brisele I"), prasību var celt kompetentajā centrālajā, reģionālajā vai vietējā nodaļā, kas var atrasties Francijā, Vācijā vai Apvienotajā Karalistē (vai jebkurā citā dalībvalstī – atkarībā no tā, kur būs izveidota reģionālā vai vietējā nodaļa). Tas ir būtiski arī gadījumos, kad atbildētāja domicils vai parastā dzīvesvieta atrodas dalībvalstī, kas nav VPT nolīguma līgumslēdzēja puse (piemēram, licences turētājam, kura domicils atrodas Spānijā, saskaņā ar licences līgumu bija jāizpilda saistības Nīderlandē, un tiesvedība tiek sākta centrālā nodaļā Vācijā, nevis Nīderlandē, kas ir saistību izpildes vieta). Tāpat, kad kompetence būs nodota Beniluksa valstu tiesai, atbildētājs (tostarp no dalībvalsts, kas nav līgumslēdzēja puse) varētu konstatēt, ka viņam jāierodas tiesā dalībvalstī, kas nebūtu piekritības valsts saskaņā ar regulas "Brisele I" noteikumiem. Lai arī regulas "Brisele I" 71. pants ļauj piemērot jau pastāvošas konvencijas par konkrētiem jautājumiem, tas neļauj slēgt šādas jaunas konvencijas. Tādēļ ir nepieciešams precizēt, ka gan Vienotā patentu tiesa, gan Beniluksa valstu tiesa ir uzskatāmas par dalībvalstu tiesām regulas „Brisele I” nozīmē, tādējādi nodrošinot, ka regulu pilnībā piemēro arī šīm tiesām.

Pārstrādātā regula "Brisele I" neparedz jēdziena „tiesa” definīciju. Vienīgi 3. pantā tā jēdzienā „tiesa” norāda dažas konkrētas iestādes regulas „Brisele I” darbības mērķiem. Tomēr 11. apsvērumā ir precizēts, ka jēdziens „tiesa” ietver arī tiesas vai tribunālus, kas ir kopīgi vairākām dalībvalstīm. 11. apsvēruma nepārprotami atsauces uz Beniluksa valstu tiesu, ja tā īsteno jurisdikciju jautājumos, uz kuriem attiecas regulas „Brisele I” darbības joma.

³ SEC(2010) 1547 galīgā redakcija, 14.12.2010.

11. apsvērumā precizēts, ka šādu kopīgu tiesu taisīti spriedumi būtu jāatzīst un jāizpilda saskaņā ar regulu „Brisele I“. Tomēr apsvērumš nav saistošs un ar pietiekamu juridisko noteiktību nevar nodrošināt attiecīgo starptautisko nolīgumu atbilstību pārstrādātajai regulai "Brisele I", jo īpaši tās 71. pantam. Tādēļ ir nepieciešams īpašs tiesību aktu grozījums. Šis grozījums veicams pēc analogijas ar regulas 3. pantā minētajiem Ungārijas notāriem un Zviedrijas izpildes iestādī, ar grozījumu jēdzienā „tiesa” nepārprotami ietverot Vienoto patentu tiesu un Beniluksa valstu tiesu. Lasāmības labad visas nepieciešamās izmaiņas, kas attiecas uz nolīgumiem par VPT un Beniluksa valstu tiesu, ir apvienotas četros jaunos noteikumos (jaunie panti no 71.a panta līdz 71.d pantam).

Precizējot, ka gan Vienoto patentu tiesu, gan Beniluksa valstu tiesu vajadzētu uzskatīt par „tiesu” pārstrādātās regulas "Brisele I" nozīmē, tiks nodrošināts, ka šo tiesu starptautisko jurisdikciju noteiks ar regulu "Brisele I"; jo īpaši tiks nodrošināts, ka pret atbildētājiem, kas rēķinātos ar to, ka pret viņiem prasība tiks celta konkrētā dalībvalstī, pamatojoties uz regulas "Brisele I" noteikumiem, prasību varētu celt vai nu Vienotās patentu tiesas nodaļā vai Beniluksa valstu tiesā, kas atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kuras tiesa ir norādīta kā piekritības tiesa saskaņā ar regulas "Brisele I" noteikumiem. Lai atbildētājiem nodrošinātu juridisko noteiktību un paredzamību, šīm izmaiņām teritoriālajā jurisdikcijā ir jābūt precīzi noteiktām regulas „Brisele I” tekstā.

3.2. Noteikumu par jurisdikciju piemērošana attiecībā uz Vienoto patentu tiesu un Beniluksa valstu tiesu, no vienas puses, un to dalībvalstu tiesām, kas nav VPT nolīguma vai protokola 1965. gada Nolīgumam par Beniluksa valstu tiesu līgumslēdzējas puses

Lai nodrošinātu pilnīgu pārredzamību pār attiecīgo starptautisko nolīgumu un pārstrādātās regulas "Brisele I" apvienotu un saskaņotu piemērošanu, regulā būtu jānosaka, kā pārstrādātās regulas "Brisele I" noteikumi par jurisdikciju ir piemērojami Vienotajai patentu tiesai un Beniluksa valstu tiesai, tāpat kā pārstrādātās regulas "Brisele I" 71. pants to nosaka attiecībā uz citām starptautiskām konvencijām par konkrētiem jautājumiem. Līdzīgi precizējumi ir atrodami, piemēram, 64. un 67. pantā 2007. gada Lugāno konvencijā par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās.

Tālab jaunais noteikums 71.b panta 1. punktā paredz, ka Vienotajai patentu tiesai un Beniluksa valstu tiesai būs jurisdikcija visos gadījumos, kad kādas attiecīgās līgumslēdzējas dalībvalsts valsts tiesai būtu jurisdikcija, pamatojoties uz regulas "Brisele I" noteikumiem. Turpretī Vienotajai patentu tiesai un Beniluksa valstu tiesai nebūs jurisdikcijas, ja saskaņā ar regulu "Brisele I" jurisdikcija nebūtu nevienai līgumslēdzējas dalībvalsts tiesai (piemēram, ja saskaņā ar regulu "Brisele I" jurisdikcija būtu tādas valsts tiesai, kura nav līgumslēdzēja dalībvalsts).

3.3. Jurisdikcijas noteikumu papildināšana attiecībā uz trešo valstu atbildētājiem

VPT nolīguma 31. pantā noteikts, ka Vienotās patentu tiesas starptautisko jurisdikciju nosaka saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1215/2012 vai, attiecīgā gadījumā, pamatojoties uz Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (Lugāno konvencija). Tomēr, lai arī pārstrādātajā regulā "Brisele I" un Lugāno 2007. gada konvencijā ir noteikta jurisdikcija, atsaucoties uz valstu tiesību aktiem (skatīt minētās regulas 6. pantā un Lugāno konvencijas 4. pantu), nav paredzēts, kādi noteikumi būtu jāpiemēro, lai noteiktu to tiesu jurisdikciju, kas ir kopīgas vairākām dalībvalstīm, piemēram, Vienotā patentu tiesa un Beniluksa valstu tiesa. Turklāt, vairākām Vienotās patentu tiesas nodaļām atsaucoties uz vienas vai otras valsts tiesību aktiem, rastos nevienlīdzība piekļuvē tiesai vienotā jurisdikcijas sistēmā, ko nevarētu pamatot ar jebkādiem objektīviem iemesliem.

Līdzīga problēma jau ir risināta pastāvošajā Preču zīmju regulā (Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi) un Dizainparaugu regulā (Padomes Regula (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem) – katrā no tām ir pilnīgs vienotu noteikumu kopums par jurisdikciju attiecībā uz trešo valstu atbildētājiem.

Tādēļ ir nepieciešams pilnveidot pārstrādātās regulas "Brisele I" noteikumus attiecībā uz jurisdikciju jautājumos, kas būs Vienotās patentu tiesas un Beniluksa valstu tiesas kompetencē gadījumos, kad atbildētāju domicils atrodas trešajās valstīs. Vienoti jurisdikcijas noteikumi jau pastāv dažās situācijās (piemēram, ekskluzīva jurisdikcija attiecībā uz patentu reģistrāciju un spēkā esību, vienošanās par tiesas izvēli), savukārt citās ne (piemēram, tiesvedība par pārkāpumiem attiecībā uz patentiem, licences līgumi, ja nav veikta tiesas izvēle).

Jaunā priekšlikuma 71.b panta 2. punktā tādēļ ir paplašināti regulas noteikumi par jurisdikciju strīdos, ja atbildētāju domicils atrodas trešās valstīs. Turklāt Vienotās patentu tiesas un Beniluksa valstu tiesas jurisdikcija pieņemt pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus, ir nodrošināta pat tad, ja jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības ir trešo valstu tiesām. Šo paplašinājumu piemēros, neskarot 2005. gada Nolīgumu starp Eiropas Kopienas un Dānijas Karalisti par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, kurā jau ir reglamentētas situācijas, kurās iesaistīti atbildētāji no Dānijas, un 2007. gada Lugāno Konvenciju par šo pašu tēmu, kas jau reglamentē situācijas, kurās iesaistīti atbildētāji no Šveices, Norvēģijas un Islandes.

Šā paplašinājuma rezultātā piekļuve Vienotajai patentu tiesai un Beniluksa valstu tiesai būs nodrošināta arī gadījumos, kad atbildētāja domicils neatrodas kādā ES dalībvalstī, jo piekļuve ir nodrošināta situācijās, kad atbildētāja domicils atrodas vienā no ES dalībvalstīm. Turklāt šāda piekļuve ir nodrošināta neatkarīgi no tā, kurā Vienotās patentu tiesas instancē vai nodaļā ir iesniegta prasība.

Turklāt jaunā priekšlikuma 71.b panta 3. punktā noteikta viena papildu iespēja strīdu izskatīšanai gadījumos, ja atbildētāju domicils atrodas ārpus ES. Priekšlikumā noteikts, ka atbildētāju no trešās valsts var iesūdzēt tiesā vietā, kur atrodas viņam piederoša kustama manta, ar nosacījumu, ka mantas vērtība nav nenozīmīga ar prasības vērtību un strīdam ir pietiekama saikne ar dalībvalsti, kuras tiesā iesniegta prasība. Pirmkārt, tiesas piekritība pēc mantas atrašanās vietas līdzsvaro to, ka atbildētājs neatrodas Savienībā. Šāds noteikums pastāv ievērojamā daļā dalībvalstu, un tam ir priekšrocība, ka tiek nodrošināta sprieduma izpilde tā pieņemšanas valstī. Tas ir noteikums, kas labāk iederas pārstrādātās regulas "Brisele I" vispārējā koncepcijā salīdzinājumā ar citiem noteikumiem par papildu jurisdikciju, piemēram tiem, kuri noteikti iepriekš minētajās Preču zīmju un Dizainparaugu regulās, kas ļauj tiesvedību pret atbildētājiem no trešajām valstīm īstenot tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas prasītāja domicils (*forum actoris*). Piekritība pēc mantas atrašanās vietas var nodrošināt Vienotās patentu tiesas un Beniluksa valstu tiesas jurisdikciju gadījumos, kad regulas noteikumi par papildu jurisdikciju nenoteiktu jurisdikciju, bet šāda jurisdikcija būtu vēlama. Piemēram, Vienotās patentu tiesas gadījumā piekritība pēc mantas atrašanās vietas nodrošinātu, ka tiesai būtu jurisdikcija situācijā, kurā atbildētājs ir no Turcijas un ir izdarījis pārkāpumu attiecībā uz Eiropas patentu, kas ir spēkā vairākās dalībvalstīs un Turcijā.

3.4. Noteikumu par *lis pendens* un saistītām prasībām piemērošana attiecībā uz Vienoto patentu tiesu un Beniluksa valstu tiesu, no vienas puses, un to dalībvalstu tiesām, kas nav VPT nolīguma vai protokola 1965. gada Beniluksa nolīgumam līgumslēdzējas puses

Papildus iepriekš minētajam jauns noteikums 71.c pantā nosaka, ka pārstrādātās regulas "Brisele I" noteikumus par *lis pendens* un saistītām prasībām piemēro starp Vienoto patentu tiesu vai Beniluksa valstu tiesu, no vienas puses, un to trešo valstu tiesām, kas nav noslēgušas nolīgumu vai protokolu, no otras puses. Visbeidzot, šis pants arī paredz, ka pārstrādātās regulas "Brisele I" noteikumus piemēro gadījumos, kad VPT nolīguma 83. panta 1. punktā minētajā pārejas periodā ir celta prasība Vienotajā patentu tiesā, no vienas puses, un līgumslēdzēju valstu tiesās, no otras puses.

3.5. Noteikumu par spriedumu atzīšanu un izpildi piemērošana attiecībās starp dalībvalstīm, kas ir ratificējušas VPT nolīgumu, un dalībvalstīm, kuras nav ratificējušas VPT nolīgumu

Lai attiecīgo starptautisko nolīgumu un pārstrādātās regulas "Brisele I" kombinēto un saskaņoto piemērošanu padarītu pilnībā pārredzamu, regulā būtu jānosaka, kā pārstrādātās regulas "Brisele I" noteikumus par spriedumu atzīšanu un izpildi piemēros attiecībās starp dalībvalstīm, kas ir attiecīgo starptautisko nolīgumu līgumslēdzējas puses, un dalībvalstīm, kas nav šo nolīgumu līgumslēdzējas puses. Līdzīgi noteikumi ir atrodamī pārstrādātās regulas "Brisele I" 71. pantā attiecībā uz citām starptautiskām konvencijām par konkrētiem jautājumiem un 2007. gada Lugāno konvencijas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 64. un 67. pantā.

Tādējādi jaunais 71.d pants reglamentē Vienotās patentu tiesas un Beniluksa valstu tiesas spriedumu atzīšanu un izpildi dalībvalstīs, kas nav attiecīgo starptautisko nolīgumu līgumslēdzējas puses, kā arī šādu dalībvalstu tiesu spriedumu atzīšanu un izpildi jautājumos, kurus reglamentē minētie nolīgumi, ja šādi spriedumi ir jāatzīst un jāizpilda dalībvalstīs, kas ir starptautisko nolīgumu līgumslēdzējas puses.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 67. panta 4. punktu un 81. panta 2. punkta a), c) un e) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁴,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Dažas dalībvalstis 2013. gada 19. februārī parakstīja Vienotās patentu tiesas izveides nolīgumu. Šajā nolīgumā paredzēts, ka tas nestājas spēkā pirms ceturta mēneša pirmās dienas, kurš seko dienai, kad stājušies spēkā grozījumi Regulā (ES) Nr. 1215/2012, kuri attiecas uz regulas saistību ar šo nolīgumu.
- (2) Trīs dalībvalstis, kas ir līgumslēdzējas puses 1965. gada 31. marta Nolīgumam par Beniluksa valstu tiesas izveidi un tās statūtiem, 2012. gada 15. oktobrī parakstīja protokolu, ar kuru groza minēto nolīgumu, radot iespēju piešķirt Beniluksa valstu tiesai jurisdikciju konkrētos jautājumos, uz kuriem attiecas Regula (ES) Nr. 1215/2012.
- (3) Ir jāreglamentē attiecības starp iepriekšminētajiem starptautiskajiem nolīgumiem un Regulu (ES) Nr. 1215/2012.
- (4) Vienotā patentu tiesa un Beniluksa valstu tiesa būtu jāuzskata par tiesām šīs regulas nozīmē, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un paredzamību atbildētājiem, pret kuriem varētu celt prasību minētajās tiesās dalībvalstī, kas nebūtu piekritības valsts saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.
- (5) Vienotajai patentu tiesai un Beniluksa valstu tiesai vajadzētu spēt īstenot jurisdikciju attiecībā uz atbildētājiem, kuru domicils neatrodas nevienā dalībvalstī. Ciktāl tas attiecas uz jautājumiem, kas ir Vienotās patentu tiesas un Beniluksa valstu tiesas jurisdikcijā, šīs regulas noteikumi būtu jāpiemēro attiecībā uz atbildētājiem, kuru domicils atrodas trešajās valstīs. Esošie noteikumi par jurisdikciju nodrošina ciešu saikni starp tiesvedību, kurai piemēro šo regulu, un dalībvalstu teritoriju, tādējādi pamatojot šo noteikumu piemērošanas jomas paplašināšanu, attiecinot tos uz atbildētājiem neatkarīgi no viņu domicila. Turklāt ar šo regulu būtu jānosaka gadījumi, kad Vienotā patentu tiesa un Beniluksa valstu tiesa var īstenot papildu jurisdikciju.

⁴

OV C [...], [...], [...]. lpp.

- (6) Šīs regulas noteikumi par *lis pendens* un saistītām prasībām, kuru mērķis ir novērst paralēlas tiesvedības un pretrunīgus spriedumus, būtu jāpiemēro, kad tiesvedība notiek to dalībvalstu tiesās, kurās piemēro iepriekšminētos starptautiskos nolīgumus, un to dalībvalstu tiesās, kurās šos nolīgumus nepiemēro.
- (7) Šīs regulas noteikumi par *lis pendens* un saistītām prasībām būtu piemērojami arī tad, ja Vienotās patentu tiesas izveides nolīguma 83. panta 1. punktā minētajā pārejas laikā prasība noteiktu veidu strīdos saistībā ar Eiropas patentiem, kā definēts minētajā noteikumā, tiek celta Vienotajā patentu tiesā, no vienas puses, un VPT nolīguma līgumslēdzējas dalībvalsts tiesā, no otras puses.
- (8) Vienotās patentu tiesas vai Beniluksa valstu tiesas taisītie spriedumi dalībvalstīs, kuras nav attiecīgo starptautisko nolīgumu līgumslēdzējas puses, būtu jāatzīst un jāizpilda saskaņā ar šo regulu.
- (9) To dalībvalstu, kuras nav attiecīgo starptautisko nolīgumu līgumslēdzējas puses, tiesu taisītie spriedumi pārējās dalībvalstīs arī turpmāk būtu jāatzīst un jāizpilda saskaņā ar šo regulu.
- (10) Šo regulu būtu jāsāk piemērot vienlaikus ar Regulu (ES) Nr. 1215/2012, lai nodrošinātu VPT nolīguma atbilstošu stāšanos spēkā un kompetenču efektīvu nodošanu Beniluksa valstu tiesai.
- (11) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 1215/2012,
- IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

1. Regulas (ES) Nr. 1215/2012 14. apsvēruma beigās pievieno šādu jaunu teikumu:
- "Vienoti noteikumi par jurisdikciju būtu jāpiemēro neatkarīgi no atbildētāja domicila gadījumos, kad tiesas, kas ir kopīgas vairākām dalībvalstīm, īsteno jurisdikciju jautājumos, kas ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā."
2. Regulā (ES) Nr. 1215/2012 iekļauj šādu 71.a, 71.b, 71.c un 71.d pantu:

"71.a pants

1. Šīs regulas nolūkiem tiesa, kas ir kopīga vairākām dalībvalstīm ("kopīga tiesa") ir dalībvalsts tiesa, kura saskaņā ar tās izveides nolīgumu īsteno jurisdikciju civillietās un komercietās šīs regulas nozīmē.
2. Šīs regulas nolūkiem kopīgas tiesas ir šādas tiesas:
- a) Vienotā patentu tiesa, kas izveidota ar 2013. gada 19. februārī parakstīto Vienotās patentu tiesas izveides nolīgumu ("VPT nolīgums");
- b) Beniluksa valstu tiesa, kas izveidota ar 1965. gada 31. marta Nolīgumu par Beniluksa valstu tiesas izveidi un tās statūtiem ("Beniluksa nolīgums").

71.b pants

Kopīgas tiesas jurisdikciju nosaka šādi.

1. Kopīgai tiesai ir jurisdikcija gadījumos, kad saskaņā ar šo regulu tādas dalībvalsts, kura ir kopīgo tiesu izveidojošā nolīguma līgumslēdzēja puse, tiesai ir jurisdikcija attiecībā uz jautājumu, ko reglamentē minētais nolīgums.

2. Ja atbildētāja domicils neatrodas kādā dalībvalstī, un šī regula citādi nenosaka jurisdikciju attiecībā uz viņu, piemēro II nodaļas noteikumus tāpat kā gadījumos, kad atbildētāja domicils atrodas kādā no dalībvalstīm. Regulas 35. pantu piemēro pat tad, ja jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības ir trešo valstu tiesām.

3. Ja atbildētāja domicils neatrodas kādā no dalībvalstīm, un nevienai dalībvalsts tiesai nav jurisdikcijas saskaņā ar šo regulu, pret atbildētāju var celt prasību kopīgā tiesā šādos gadījumos:

- a) atbildētājam piederošs īpašums atrodas dalībvalstī, kas ir kopīgo tiesu izveidojošā nolīguma līgumslēdzēja puse;
- b) īpašuma vērtība nav nenozīmīga salīdzinājumā ar prasības vērtību;
- c) strīdam ir pietiekama saikne ar jebkuru dalībvalsti, kas ir kopīgo tiesu izveidojošā nolīguma līgumslēdzēja puse.

71.c pants

1. Regulas 29. līdz 32. pantu piemēro, ja prasība ir celta kopīgā tiesā un tādas dalībvalsts tiesā, kas nav kopīgo tiesu izveidojošā nolīguma līgumslēdzēja puse.

2. Regulas 29. līdz 32. pantu piemēro, ja VPT nolīguma 83. panta 1. punktā minētajā pārejas laikā tiek celta prasība Vienotajā patentu tiesā un tādas dalībvalsts tiesā, kas ir VPT nolīguma līgumslēdzēja puse.

71.d pants

Lietās par spriedumu atzīšanu un izpildi šī regula attiecas uz šādu spriedumu atzīšanu un izpildi:

- a) Vienotās patentu tiesas vai Beniluksa valstu tiesas taisītie spriedumi, kas jāatzīst un jāizpilda dalībvalstīs, kuras nav VPT nolīguma vai Beniluksa nolīguma līgumslēdzējas puses un
- b) to dalībvalstu, kuras nav VPT nolīguma vai Beniluksa nolīguma līgumslēdzējas puses, tiesu taisīti spriedumi, kas ir jāatzīst un jāizpilda dalībvalstīs, kuras ir šādu nolīgumu līgumslēdzējas puses."

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 10. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.
Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*